

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— forint
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy óra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
tével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiacz, a város-
száll szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos pető
sorokint 6 krajával
számítottnak.

A gyógyulás módja.

— Bartha Miklós javított cikkelye —

Debreczen, január 9.

Bartha Miklós ura Magyarország tegnapi számába egy vezércikkelyt irt a fenti czimmal, melyben a mai parlament betegségének gyógyítási módját írja elő. Én megfordítom az ő cikkelyét és a következő módokat ajánlom azon sebek begyógyítására, melyeket az ellenzék ütött a nemzet testén:

Önámítással ne foglalkozzék az ellenzék. A kormány és szabadelvűpárt óhajtják a kibontakozást. Ez az óhajtás őszinte és nem is most keletkezett. De cseberből vederbe nem akarunk jutni.

Mi is azt mondjuk, hogy disszidensek részéről természetes vágy lehet a szabadelvű párt rekonstrukciója. Ott éltek, ott nőttek meg és némelyiket az alkotások emlékezete is odafüzi. De személyes hiúságok beczézése a válságot meg nem oldja. A küzdelemtől nemcsak ellenzéki megjavulást, hanem valódi eredményeket várunk.

Nem vagyok a táborkar tagja, csak a szabadelvű párthoz tartozom. A katonák sorában állok én is, és a harczosok közt ismerem a hangulatot. Ezek a harczosok okos emberek. Délibábos politikáért, álmokért, mondjuk

tükördarabokért, üveggyöngyökért, kardbojtszínekért valódi értéket nem adnak.

Az ellenzék ütközésének a tárgya Bánffy és nem a kiegyezés, nem a választási reform. — Csak a Bánffy báró feje kell és lesz kiegyezés és választási reform, melyet legkevésbé fog az ellenzék respektálni. Oka pedig ez ütközésnek, hogy Bánffy ül a kormányon, a kiegyezés és választási reform mellékes. De minden bajok kuforrása az ellenzék kárhuzatos *obstrukciója*.

Más dolog az enyhülés és más dolog a gyógyulás. Kicsérélni Bánffyt egy *obstrukciós* ellenzéki-vel, nem fogadni el semmiféle kiegyezést, megigérni, de tárgyaláskor megakadályozni a választási reformtörvény létrejöttét: ez lenne az ellenzék által óhajtott csillapítószer. — Teljes gyógyulás meg akkor következne be, ha az ellenzék veszedelmes törekvése érvényesülne a parlamentben. — Csak hogy ebbe a gyógyításba belehalna a nemzet.

Hozzá kell már egyszer törődni ahhoz az igazsághoz, hogy 10—15 obstrukciós képviselő nem akaszthatja meg a folyó munkát. Huszonöt év óta az ellenzék min-

dig lázong s ezzel kormánykép-
telenségét teljesen bebizonyította.

A parlamenti okvetetlenkedés megteremtette hazánkban a képviselőházi anarkiát. Ennél veszedelmesebb dudvája a parlamenti talajnak nincs. Tüskés és a legutóbbi tizenkét szavazás tanúsága szerint szapora, mint a szerbtövis. Mindenkire nézve haszontalan és káros, csak maga az alkalmatlan növény hizik és annak összes mellékága.

Népünk hite szerint a szerbtövis magvát kozák lovak sörénye hozta be földünkre. Az ellenzék mostani politikája az obstrukcióban vert gyökeret és nőtt nagyra.

Egy kis csapat lefoglalta a hazát. Célja kedvéért feláldozza a kiegyezést, hitelét és politikája mezején termett, hamar fonnyadó virágot,

Igy született meg az obstrukció.

A csapat vezére alkotott maga körül egy gyöngye testőrséget, mely szeretne felszínre jutni. — Dolgozott, rombolt, liberalis volt, veszekedett a papokkal, most meg esőkokat vált a papokból álló néppárttal, adja a demokratát és sajnálkozik Eszterházy Miklós Mórincz kilépésén. Minden politikai hitvallását odaadja a Bánffy báró fejéért. Mozgékonyabb, kimélet-

TÁRCZA

A helyettes pap.

(Elbeszélés.)

Irta: Szini Péter.

— Folytatás. —

— Te mit tudsz? Gyerek voltál s kikerítettem számodra mindent, hogy gondtalanul élhess! Nem is volt bajod, de annal több nekem! . . . Még ivott is, ivott! Hallod e, Piroška? Olyankor gombba, szőrszálhasogató volt. — Mindenben a hibát kereste! . . . Azt mondta: azért iszik, mert busul, hogy ugy elfeledte a világot! Hát én nem busultam, nem? Csak az Isten tudja! Még sem láttam az iváshoz!

— No még csak az kellett volna! Egy papné, a ki iszik! Pfuj!

— Hagyjuk ezt! A multat nem érdemes emlegetni. A jelen terhes, igyekezzünk hát üstökön ragadni a jövőt. Ez neked könnyen sikerülhet. Szép leány vagy büszke vagyok reád. Könnyű lesz neked meghódítani ezt az ifjút, kinek a tapasztaltságból még kevés jutott.

Az idő messzire behaladt az éjbe, mire beszélgetésükkel felhagytak. Barnóti épen nem törődött velük. Ő az egész éjet álmatlanul tölté. Megtanulta előbb prédikációját s azután Boriskának irt egy szerelemteljes, érzékeny levelet.

— Csak egy nap választ el tőled,

— irta levelében, — és én azt hiszem, hogy egy örökkévalóság kinjárt szenvedtem át. Talán nem is lennék képes visszartartani magam a kétségbeeséstől, ha szende alakod tiszta fényben nem lebegne előttem. Oh, Boriska! Minden gondolatom, minden érzésem te vagy! Hamarabb hullhat semmiségbe a nagy világ, mint hogy én téged feledni tudnálak!

V.

Beharangoztak az isteni tiszteletre. Barnóti Sándor hevesen dobogó szívvel foglalt helyet a szószék mellett levő papi székbén. A kis templom tömve volt hallgatósággal. — Sokat az ajtatosság, legtöbbet azonban a pusztá kíváncsiság vezérelt az Ur házába. — Hja, ma már bizony kevés azok száma, kik az igét valódi belső ösztönzésből szomjuhozzák.

Hogy az ének elhangzott, szószékbe állt az ifju lelkész. Minden szem reá volt függesztve, minden ajak lassu mozgásban mondta utána az emelkedett szellemű imát. Majd tanítását adta elő, beszélvén abban a békességről, Istennek e legnagyobb áldásáról, mely ha hiányzik, felbomlik a jó rend. Gyönyörű hang volt az, melyen az ifju lelkész beszélt. Bizony még a kurátor is bámulva hallgatá. Most olvadékony, lágy, mint a zenér dala, majd a velőkij hatóan érzékeny. Ilyent még nem hallott Gádor! — azt gondolta magában az öreg, sánta harangozó is. Beh más is, mint a Márton Tamásé! Az

abban találta a dicsőséget, hogy minél nagyobbakat ordított a hallgatók fülébe. Még az imát is oly hangon mondta, mintha csak parancsolni akarna a seregek urának. Ez meg ugy a szivekhez beszél, hogy a legridegebb, legelfásultabb ember is magába száll tőle.

Szállt is a dicséret reá, midőn kijöttek a templomból. A kurátor el is mondta az egybegyült atyafiának, hogy „vagy ez lesz a papunk, vagy senki.“

Az meg, kit oly nagyon dicsértek, a derék helyettes lelkész, eltűnt kis szobájába. Leült íróasztalához s lelépített vett elő, hogy tudósítsa Boriskáját, meg a jó édesanyját az első eredményről.

— Ma papoltam először Gádoron! — irta levelében. Ugy beszélnek, hogy szépen sikerült tanításom. Én azt sem tudom; mit beszéltem. Isten bocsássa meg: téged láttalak mindenütt, édes, forrón szeretett Boriskám!

Kopogtattak ajtaján s megzavarodottan rejtette el a papirt.

— Azt sem mondja: szabad! — szólt a szép papkisasszony. Már dolgozik. Mondja csak: mit csinált?

— Levelet irtam, nagysád!

— Bocsássa meg, hogy zavartam, de nem mulaszthattam el gratulálni a szép beszédjeért! Igazán megható volt!

— Szót sem érdemel kisasszony! Megtettem, a mi tehetségemben állott!

A kisasszony minden engedelemké-

lenebb, akár kell, akár nem durvább, mint mások. Lelkiismeretével éppen úgy leszámolt, mint elveivel. Uralmi céljával egyesítette a Bánffy báró feje után való vágyakozását.

Igy született meg az obstrukció technika nélkül és technikával.

Óvakodom a tulzástól, hogy ne legyek igazságtalan. De bármilyen enyhén nevezem el az ellenzéket, azt még sem mondhatnám egy barlangnál egyébnek. Utjain nincs világosság, hivatása most már alig van, levegőjét megrontotta a személyi gyűlölség mi-azmája, sivár és semmit sem termel az ország javára. Barlang. Boltozatán denevércsapatok függnek egymásba kapaszkodva. Azért denevérek, mert politikájukban nincs világosság. Egy lélegzet alatt egerek is, madarak is. Más lények, ha legyezgedik hiuságukat és minisztereknek hívják, mások ha nem eresztik őket be az ajtókon. Éppen úgy képesek a pillanatnyi átalakulásra mint a mozgó fényképek. A Bánffy fejével kezükben szelidek lesznek, különben nem.

Most az obstrukció és az öntömjenezés politikáját folytatják. Miniszter korábban vágták *Szilágyit*, mert miniszter volt, most bámulják, mert visszament ölelő karjaik közé. Így tettek mindenkivel. Üldözték Szapáryt Rómával, — Wekerlét és Csákyt, mert kormányon ültek, most meg a hízélgés aranyos köntsőét teszik reájuk.

Multos numerabis amicos, amíg köztük vagy. De próbálj kilépni a barlangból szabadabb levegőre, ime proskribálnak téged is,

mint sokakat. Ha makula nélkül való nagy, lerántanak, mint lerántották a nemzet legnagyobb élő költőjét, Jókait, mert az adóját kimerte fizetni.

Meghagyni az obstrukciót annyi, mint állandósítani a parlamenti anarchiát. Az ellenzéknek szét kell esni, mert önmaga hiuságáért üt vásárt a parlamentben. Tudom, hogy a tövist nehezebb kitépni, mint a virágot, de egy kis munkával meglehet a virágot menteni.

Új alakulásra van a parlamentnek szüksége. Rájuk illik az üdvöztető szava: a cselekedeteikről ismerték meg őket. Azt is tudjuk, kik viseltek eddig vezérszerepet az obstrukcióban. Nem kell őket külön megnevezni.

Mindazok, kik személyi politikát üznek s kik hajlandók személyi gyűlöletüknek s hatalomra való törekvésüknek a magyar alkotmányt és az ország békéjét feláldozni, azokat ki kell zárni az ily alakulásból. A ki nem akar építeni, azt legalább meg kell akadályozni, nehogy rontson. Ez az egyetlen mód az alkotmány megvédésére és a parlamenti béke állandó helyreállítására.

Röviden: tartson ki a kormány és szabadelvűpárt és tegye lehetetlenné az amugy is gyöngülő ellenzéket. Ez az alakulás a valódi gyógyszer. Minden más egyéb csak növelés a kis csapatnak, mely a bosszu lángjában elhamvasztja a békét és munkát.

K. A.

— **A miniszterelnök bécsi utja.** Budapesti tudósítónk jelenti: Az ellenzéki sajtó *Bánffy* báró bécsi utazásához a kombinációk egész raját fűzte. Először is nem maga ment, hadem oda utazott *Fejérváry* báró honvédelmi és *Lukács* László pénzügyminiszter is. Ez már jelent valamit, de hogy mit, azt az ellenzéki lapok homlok-egyenest ellenkező magyarázatásaiból ugyan nem fogja kivenni senki. Ki mit szeret, arra néz — mondja a példaszó s így az ellenzék persze a kabinet lemondását látta a miniszterelnök utjában, sőt egy két organum, köztük a nagy dobot verő Magyarország mint pozitívumot írta, hogy *Bánffy* báró már nem mint miniszterelnök tér vissza Bécsből. És ime, mi történt? A miniszterelnök szép csöndesen visszajött minisztertársaival s a bécsi telegrafdrót a helyett, hogy *Bánffy* báró lemondásáról adott volna hírt; vasárnap este a következő sorokat kopogtatta:

„Biztos forrásból jelenthetem, hogy a bécsi miniszteri értekezleten szóba sem jött a lemondás s a honvédelmi és pénzügyminiszter azért jött Bécsbe *Bánffy* báróval a király elé, hogy az *ujonczozásról* és *adóbehajtásról* tegyen előterjesztést.”

Kár volt tehát a világot telelarmázni olyan dologgal, a miről kétszer huszon négy óra alatt kisült, hogy elejétől végig légből kapott koholmány. És ebből ismét csak az tetszik ki, hogy némely organum a közvéleményt iparkodik megtéveszteni és benne hamis felfogásokat ébreszteni. Egyszerű népbolondítás, félrevezetés és hangulatesinálás az, a miben mesterkedik.

— **A miniszteri tanácskozások Bécsben.** Bécsből táviratozzák a Bud. Tud. nap. kelettel:

Az ő Felsége elnöklelte alatt tartott mai minisztertanács, a mely délelőtti tizenegy órakor kezdődött, már igen rövid idő múlva, féltizenketőkor véget ért.

rés nélkül foglalt helyet egyik karosszékben s nevetve mondá:

— Ugy! ugy! Csak szerénykedjék! Lássa: apám is úgy tett ifju korában s itt veszett Gádonon! . . . Mit használ a szerénykedés? Mai világban üres táska az! . . . Maga olyan elzárkózott, rideg természet, mintha most is az iskolában volna? Vallja meg: nincs e igazam?

— Lehetséges! Nem állítom az ellenkezőt! — felelt Barnóti.

— Már pedig egy ifjunak kár ugy elmerülni a tudományok buvárlatában. — Tudja e, hogy minél okosabb valaki, anélkül elégedetlenebb az élettel?

— Hol szerezte e tapasztalatot, kis asszony?

— Mért kérdezi azt? Olvastam egy régi könyvből! Sok embernek épen az a baja, hogy korán megvéni magát a könyvek buvárlásával. Pedig hát minden kornak meg van a maga rendeltetése. A fa is virágot hoz előbb, azután gyümölcsöt. A természet rendjében nincs felfordulás, csupán csak az ember az, ki az elérhetlent szereti csinálni.

Barnóti csodálattal tekintett a szép leányra, ki ugy belemelelegült a beszébe, hogy szinte égett tőle az a hófehér, telt arca.

Imádatszerű jelenség volt. Szőke fürtjei kaczer rendetlenségben omlottak homlokára, melynek márványhozi hasonlóságát a szobrász megirigyelhette volna. Ivelt szemöldöke alatt fénylő szemei csil-

logtak, ragyogtak, mint Meseország gyémántjai.

— Honnan szedi e mély tudományra valló eszméket? — tette fel Barnóti a kérdést s tekintete odatapadt a szép leány csábos arcára. Mintha égből leszállt angyal ült volna ott előtte. Piroska hódító, büvölő volt. Fűzőbe szorított melle lihegett s tekintete kábitólag hatott az ifjura, mint a basilikus kigyónak.

— Ugy-e hallgat? Nos! Feleljen hát. Ön is a társadalom egy oly kiváltságos lényének tartja magát, kinek szabadságában áll szakítani a szokott renddel?

— Megengedi nagysád, hogy e kérdésre most még alaposan indokolt feleletet nem adhatok! Az én élettapasztalatom még nagyon csekély ezideig?

— Hát szerelmes sem volt soha? kérdezte Piroska s kaczerul lebegtette meg szőke fürtjeit.

Barnóti elsápadt, majd minden vére agyába tolt. Az a leány szive rejtett titkát kutatta s talán — amily éles látásu — fel is fedezte. Boriskára gondolt, a szende, hü leányra s ugy érezte, hogy valami homály borítja előtte a szeretett lány arcát.

— Nem . . . nem . . . voltam! — rebegette s alig tudta elrejtetni izgatottságát.

— No lássa! . . . Van-e gyümölcsfa, mely rendeltetése idejére virágot ne hozna? Hát a szerelem micsoda? Virág mely kipattan a szivből az ifjukor rendelt

idején! Ön elfojtja szivében a vágyat; meleg érzetet egy rokonszenves lény iránt! Ön a tudományos könyveket bujja, németet, görögöt fordít, a helyett, hogy ifjusága idejét okosan felhasználni óhajtana. Mi lesz önből venségére? Megmondjam?

— Köszönettel veszem a jövőndőlést!

— Hát mi is lehetne?! Egy zsörtölődő, Istennel, emberrel, a társadalommal elégtelen ember!

— Az megeshetik! Én azonban nem igyekezem kibívni a sorsot magam ellen. Természetemben rejlt ok, mely a világot gyűlölt színben tárja elém. Lehet, hogy később változni fog e természet s szivemben is kifésél a szerelem virága, habár jó későre is.

— Ugy is legyen ám! Haragszom a komolyságot affektáló fiatal emberre! . . . Lássa: én olyan bolondos, vig kedélyű vagyok, hogy ott is nevetni tudnék, hol sirnom kellene! De miért sirjak? . . . Mondja csak: hiszi ön az isteni elővégzetet?

— Hinnem kell, mert kálvinista pap vagyok!

— Hát én is hiszem! Milyen megnyugtató is az! E hittel keblemben félelem nélkül lépnék az orozslánok barlangjába is, képes volnék borzadály nélkül leszállani a vulkánok gyomrába. Hiszen Isten örökös felettünk s végze-

Megállapodás történt abban, hogy a magyar miniszterek még ma visszautaznak Budapestre és pourparler-kat tesznek folyamatba a parlamenti helyzet szanálása szempontjából.

Bánffy Dezső br. miniszterelnök és Lukács László pénzügyminiszter ma délelőtt 10 órakor Thun gr. osztrák miniszterelnökkel függő kérdésekről értekeztek.

A magyar miniszterelnök tegnap a bankgassei magyar miniszteriumban Eulenburg gróf német nagykövet látogatását fogadta.

A *Magy. Táv. Iroda* jelenti ugyan csak tegnapi kelettel:

Ma délelőtt 11 órakor ő Felsője elnöklete alatt miniszteri értekezlet volt, a melyben Bánffy Dezső báró miniszterelnök, Fejérváry Géza báró, Lukács László dr. és Széchenyi Manó gróf miniszterek vettek részt. Elhatározták, hogy Budapesten tárgyalások folytatandók a helyzet szanálása céljából. A magyar miniszterek délután visszatérnek Budapestre. A mai nap folyamán Bánffy Dezső báró miniszterelnök és Lukács pénzügyminiszter Thun gróf osztrák miniszterelnökkel tanácskoztak.

Farsang.

És ránk köszönt egy régen nem látott jóismerős, ki derült sugárzást hoz magával, aki talán sohasem ismerte a vigasztalan búbanatot s mindig csak a csattogó jókedvnek élt. Igen, betoppan a multságokat rejtő szárnyas ajtón a szerető leánykák várva-várt vendége: Karnevül hercege.

Ah, e névre, hogy elpirosodnak a harmatgyöngye arczok, milyen égető tűz szökik a szemekbe s hogy dobognak a sok-sok ártatlan titkot rejtő apró szivecskék! A leányok szív világában ez az új jövevény a legszivebben látott, mert ő segíti őket, hogy rózsás álmaikat tovább szöjjék s ő könnyörög mellettük, hogy azok a rózsás álmok valóra váljanak.

Ő az, aki megpuhítja a papák kemény szívét s mintegy hipnotizálja őket, hogy kezeikkel odanyuljanak a pénztárczához, melyet nem igen szívesen vámolnának meg

különben. A papa komolykodik, haragszik, inséges esztendőről, nagy nyomoruságról beszél. Szavait sulyosbitandó, segítő társul hívja a mamát is.

— Ugy-e, édesem, te is osztod az én nézetemet, az idén nem mulatozhatunk.

Karneval hercege azonban már hatalmába ejtette a mama akaratát. Ott settenkedett körülötte, édes szavakat suttogott a fülébe, emlékeztetve őt boldog leánykorára, mikor még nem volt fölötte ily szürke az égboltozat, de mosolygós, napsugaras. S a visszaemlékezések gyöngéd szálaiban megakad a mama már-már kiejtett szava, amelylyel a papa nézetét hitvesi gyöngédséggel osztani akarta s elpártol a papától.

— No, de kérlek, apuskám, hát farsangon se mulassanak szegény gyermekek? Aztán ki tudja, mit hoz az idej farsang. Álmomban virágos kertben jártam, sok-sok égő vörös tulipán között. Az égő vörös tulipán pedig az álmoskönyv pedig gazdag völegényt jelent.

Mind e szép beszéd azonban nem hatja meg a papát; még mindig konokul makacsokodik. Más hurokat kell pengetni!

— Te is voltál fiatal, apuskám, te is báloztál. Emlékezzél csak vissza, hogy velem is táncmulatságon ismerkedtél meg.

Ez hat. Pedig, hogy a mama ezzel érveljen, szintén csak Karnevál hercege buzdította arra is.

A papa nem ellenkezik, megadja magát a sorsnak s nyitva felejt a pénzes tárczáját.

És lesz a készülődés a családi körökben. Aggodalom is az, hogy küszöbön a farsang. Hova menjünk? — melyik multságban vegyünk részt? Hát a toilettek? — hajh, — hajh! . . .

Az óraketyegő pedig csak szalad tovább, egymás után őrli le a perczeket, hogy átvirraszson velünk a multságok szezonjába.

Az idej farsangot nagyon is rövidre szabták. Lám, a kalendárium a következőket írja róla:

„Farsang tart vizkereszt napjától keddig: vagyis január 6-tól, február 14-ig bezárólag.”

De azért ezalatt az idő alatt bizony szépecskén lehet áldozni a jókedv oltárán.

VI.

A napok gyorsan suhantak tova, mint az álom, mint a gondolat. Legalább Barnóti úgy vette észre, hogy a leghosszabb nap is felelte rövid most neki. — Ugy tetszik, mintha tegnap hagyta volna oda szülőhelyét s ime: már félve, hogy Gádorban helyetteskedik.

Nem is esoda, hiszen a szép leány gondoskodott róla, hogy a helyettes lelkész ur minden napon ujjabb-ujabb szóra-kozást találjon. Most a temetőbe vitte ki, majd a tisztartóéknál mutatta be; egyszer egy multság, másszor más került elő.

Barnóti engedelmes bábja lett a bájos hölgynek s mindinkább fejedte Boriskát. Most már csak nagy ritkán küldött levelet hozzá. Ez is csak olyan kötelességszerű munka volt előtte. Valahányszor reagondolt, szánalmas mosoly lebbent át ajakán. Mosolyogta önmagát, hogy egy oly műveletlen leányba szerelmes tudott lenni. Milyen más ez a Piroška! Ez a valódi nő. Ez lesz a papnék mintaképe!

Egykedvűen vette Boriska levelét. A szegény leány — mintha bánatos lelkét lehelte volna levelébe, — úgy elpanaszokodik. Milyen nehéz neki távol lenni a szeretett Sándortól! Bizonyosan sok a dolga, hogy még levelet is oly ritkán ír. Már el is határozták a tanítóné asszony-nal, hogy meglátogatják új helyén. — Eddig is az hátráltatta szándékukat, hogy

TÁVIRATOK.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

A helyzet.

Bécs, január 9. Ma délelőtt 11 órakor ő felsége elnöklete alatt miniszteri értekezlet volt, a melyben Bánffy Dezső miniszterelnök, Fejérváry Géza báró, Lukács László dr. és Széchenyi Manó gróf miniszterek vettek részt. Elhatározták, hogy Budapesten tárgyalások folytatandók a helyzet szanálása céljából. A magyar miniszterek délután visszatérnek Budapestre. A mai nap folyamán Bánffy Dezső báró miniszterelnök és Lukács pénzügyminiszter Thun gróf osztrák miniszterelnökkel tanácskoztak.

Egy gyár pusztulása.

Budapest, január 9. Hamburgból távirják: A billwärderi (azelőtt Hel és Sthamer-féle) kémiai gyár főépületében tegnap nagy tűzvész volt, amely több értékes gépet pusztított el. A kárt 40,000 márkára becsülik. A gyár többi épületében nem esett kár. Éjfélok eloltották a tüzet.

Angolok és francziák.

Budapest, január 9. Párisból telegrafálják: A lapok a Madagaszkárra vonatkozó kékkönyvről irnak és azt mondják, hogy úgy látszik, Anglia el van tőkélve hadat üzeni Franciaországnak. Franciaországnak is tehát védelemre kell gondolnia.

Kréta.

Budapest, január 9. Káneából sürgönyzik: A tizenkét keresztényből és négy muzulmánból álló bizottságnak, amelyet az új alkotmány kidolgozásával megbíztak, Szfakianakis az elnöke. Az az európai sajtóban elterjedt hír, hogy György hercege most Kandiába megy és hogy a montenegrói csendőrséget visszavonják, még korai. Erről és a nemzetközi haderőnek egy zászlóaljra való leszállításáról még semmit sem határoztak.

tünknek teljesülnie kell, bármint harc-zunk ellene!

— Ugy van! — felelt Barnóti s mély gondolatok kavaroztak elméjében. Észre sem vette, hogy eltűnt a beszédes, szép leány. Mi más, ha nem a végzet intézte, hogy ide kerüljön a bűvölő angyal körébe? . . . Oh, mily különbség a kettő között! Boriska és Piroška! Amaz egy parlagban hagyott rózsaszál, ez pedig illatos kamélia. Hát szerette ő igazán azt az egyszerű rózsát? Szereltem volt az, mit iránta érzett? . . . Nem, nem volt az szerelem! Hosszas ismeretség megszokottsága, semmi egyéb! Ha szerette volna, oly hirtelen képes lenne szíve más érzellem felé hajlani? Becsülte, de nem szerette az ártatlan Boriskát. — A mit Piroška iránt érez, az a szerelem! Gyújtó, hevítő, mint nyári napsugár! Bolond volt, esztelenül cselekedett, mikor szavát adta annak a parasztleánynak.

Elővette a megkezdett levelet s gúnyos mosoly vonult át ajakán.

— Szegény leány! . . . No de hadd ábrándozzék! — gondolá s folytatta tovább a levelet. Mihelyt bevégezte, postára adta.

Ebéd alatt a tiszteletes asszony arca örömtől sugárzott s nyájas szavakkal kínálgatta a helyettes papot. Barnóti evett, de annyira izgatott volt, hogy ha megkérdezik, talán azt sem tudta volna megmondani: mit eszik. Piroška ott ült mellette s kedélyesen mulatott a horogra került hal vergődésén.

édesapja eladta a lovát. Sok a baj, sok a szükség.

— No még csak az kellene! — mordult fel Barnóti. — Hogy nevetne szemem közé Piroška, ha megtudná, hogy egy parasztleány kedvesem tette látogatását nálam! . . . Miért is tudtam édesanyámat odaereszteni hozzájuk? . . . Leköteleztek e szíveséggel s nem tudom felszabadítani magamat a teher alól! . . . Ha ő ott nem lenne, ügyet sem vetnék reá.

Nem válaszolt a levélre. Bosszankodott, mérgelődött. Mit ki nem talál ez a bohó leány. Jobban tenné bizony, ha férjhezmenne valami paraszthoz!

Egy hét múlva megérkezett a másik levél, még panaszosabb hangon írva.

— Mi az oka Sándorom, hogy nem válaszoltál? Talán nem jutott hozzád levelem? Az istenre kérlek: írj valamit, mert nagyon nyughatatlanok vagyunk. Édesanyád ágyban fekvő beteg. Az orvos azt mondja, hogy nem is kel fel többé. Megölte a sok epekedés. Talán mire e levelemet olvasod, nem is lesz már az élők között. Jöjj haza, ha teheted csak egy pillanatra, csak egy perczre. Vigasztald meg haldokló édesanyádat! En is beteg vagyok. Valami fáj a szívemben, magam sem tudom mi! Rosz álmaim vannak egyre. Már úgy járok, mint valami árnyék!

(Vége köv.)

A politikai helyzet.

Budapest, január 9. A helyzet szanálása érdekében a tanácskozásokat megkezdték. A tárgyalások csak úgy vezethetnének eredményre, ha az ellenzék lemond az önálló vámterületről.

Budapest, január 9. Bécsből azt jelentik, hogy beavatott helyen a kiegyezés megkötését sürgetik. *A beavatott körök szerint még akkor is meg kell kötni a kiegyezést Ausztriával, ha ott nincs is alkotmány.* Nem tartják lehetetlennek, hogy Magyarországon átmeneti kormány lesz, de csak az esetben, ha az ellenzék a kiegyezésbe belemegy. A Bánffy személye ellen indított hajszát nezetségesnek tartják, mert nem Bánffy miniszterelnökről, vagy a kormányról, hanem a magyar államról van szó. **Bánffy miniszterelnök addig nem hagyja el helyét, míg teljes garanciát nem nyer egy az alkotmányra, mint a kiegyezésre.**

Budapest, január 9. Bécsben valószínűnek tartják, hogy az országgyűlést elnapolják.

A helyzet.

Budapest, január 9. (Érk. 2 óra 50 perczkor) Ma délután négy órakor a miniszterelnöknél tanácskozás lesz a *helyzetről*, melyre Szilágyi Dezső és Andrássy Gyula gróf is megvannak hiva a diszsidensek táborából.

A ház elnapolása.

Budapest, jan. 9. *Bánffy* Dezső báró miniszterelnök a miniszteriszobában ma délelőtt hosszabban konferált *Tisza* Kálmánnal. Képviselői körökben hire jár, *hogy a a Házat a kiegyezés érdekében folytatandó értekezések tartamára elnapolják.*

Lovagias ügy.

Budapest, január 9. (Érk. 2 ó. 40. p) *Zeyk* Gabor és *Ravoszky* István a mai ülésen összeszólalkoztak, miből lovagias affér támadt. *Zeyk* segédei gróf *Berehtold* Arthur és *Molnár* Béla; *Rakovszkyé* Kubik Béla és *Szentiványi* Árpád. A segédek közt most folyik a tanácskozás a képviselőház bizottsági termében.

A képviselőház ülése.

— Tavirati értesítés. —

Budapest, január 9. A képviselőházban folytatják a névszerinti szavazást, mit a jegyzőkönyv hitelesítése feletti vita provokált.

Budapest, január 9. (Érkezett 2 óra 50 perczkor.) Eddig négy névszerinti szavazást végeztek be, az ülés és szavazás tovább folyik.

A bogsáni képviselőválasztás.

Lugos, január 9. (Érkezett 2 óra 10 perczkor.) *Avraneszkú* Pachoinást ki román nemzetisége mellett igaz, derék ma-

gyar hazafi szabadelvűpárti programmal felléptettek képviselőjelöltnek a bogsáni kerületben. Megválasztatása az előjelekből ítélve biztosra vehető.

Az osztrák magyar bankból.

Bécs, január 9. (Érkezik. 2 óra 15 perczkor.) Az osztrák magyar bank főtanácsa mai ülésében beterjesztette múlt évi mérlegét. Negyvennégy forint és 10 krajczár esik részvényenkint.

A Dreyfus-ügyhöz.

Budapest, január 9. (Érkezett 2 óra 15 perczkor.) Párisban óriási feltűnést keltett a semmitűszék elnökének *Loevnek* váratlan lemondása. Állítólag azért mondott volna le magas hivataláról, mivel nem akart az igazságügyminiszter ellen, bizonyos visszaélések miatt vizsgálatot indítani. A parisiak érthető kíváncsisággal várják a gyanuba vett igazságügyminiszter nyilatkozatát ez ügyben.

Szilágyi Sándor állapota.

Budapest, január 9. (Érkezett d. u. 2 és fél órakor.) *Szilágyi* Sándor tudósunk állapotában örvendetes javulás állott be. Fájdalmi szűnő feiben vannak, az éjjelt nyugodtan töltötte és eszmélete visszatért. Háziorvosá mindazonáltal nem bizik főlépítésében.

Tenger alatt járó hajó.

Budapest, január 9. Hyresből távirják: *Locroy* tengerészeti miniszter jelenléteben kísérleteket tettek a „*Gustave Zéde*” nevű tenger alatt járó hajóval s a kísérletek igen jól sikerültek.

Gyászrovat.

† **Hegyessy Péter.** Hegyesi Márton nagyváradi ügyvédet, ismert történetírót, ki Bihar megye törvényhatósági bizottságának közéletben előkelő szerepet játszik, súlyos csapás érte. Egyik fia, *Hegyessi Péter* tiszthelyettes Eszéken, ahol állomásozott, szíven lötte magát. A gyászborult család iránt egy Nagyváradon, mint Bihar megyében nagy részvét nyilvánul.

Szász Domokos ev. ref. püspök.

Kolozsvárról érkezett az éjjel a szomorú hír, hogy *Szász Domokos* erdélyi ev. ref. püspök hirtelen elhunyt. *Szász Domokos* halála nagy csapás az ev. ref. egyházra és a közéletre, de legjobban sújta halála az erdélyi református egyházat, melynek lánglelkű vezére volt.

Az elhunyt főpap életrajzi adatait a következőkben adjuk:

Született Nagy-Enyeden, 1838. május 25 én. Atyja vezetése mellett tanult egész 1851 ig, amikor a marosvásárhelyi főgymnasium hetedik osztályába lépett. Mar 15 éves korában érettségét tett s utána a teológiai kursust végezte Kolozsvárott, mely után Wittenbergába ment az egyetemre. 1861 től kezdve tevékeny részt vett az erdélyi egyházmegye vezetésében. Egyházkerülete 1878 ban igazgató-tanácsossá, majd generális notáriussá, állandó konventi taggá, 1881-ben a debreczeni zsinat taggá, 1885 ben pedig püspökké választotta. Fontos tényező volt a magyarországi protestáns egyesület megalakulásában is. 1896 óta tagja volt a főrendiháznak. Munkáinak sulypontja a püspöki hivatalára esett. Alkotó ereje s találékony szelleme, pihenést nem ismerő szakadatlan tevékenységgel igyekezett az erdélyi ev. ref. egyházat felemelni. Püspökké tör-

tént megválasztatása előtt sokoldalú írói munkásságot fejtett ki. *Szász Károly* a nagynevű író, a dunáninneni ev. ref. püspök fivérét gyászolja az elhunytban.

A temetésen, mely holnapután lesz, résztvesz *Kiss Aron* püspök is.

NAPI HIREK.

— **Kiss Aron** — főrendiházi tag. *Szász Domokos* püspök halálával megüresedett főrendiházi tagság — mint rangban legidősebb püspököt — hegymegi *Kiss Aront* illeti. A főrendek között a törvény értelmében mindig a három legidősebb püspök ül, ezek voltak *Kun Bertalan*, *Szász Károly* és *Szász Domokos*. Az utóbbi helyét most *Kiss Aron* foglalja majd el.

— **Tanácsülés.** Ma délelőtt rendes tanácsülés tartatott a városházán *Simonffy* Imre kir. tanácsos elnöklete alatt, melyen fontosabb ügyek és nagyobb összegű pénzküitalások intézettek el. — Holnap d. e. 10 órakor pedig a főjegyző elnöklete alatt a multkori elhatározás folytán az ugynevezett *keddi* rendkívüli tanácsülés lesz, melyen a máról elmaradt ügyek fognak előferálatni.

— **Vak láрма.** Szombat este és vasárnap reggel egyesek — kik a kormány bukásáért naponként imádkoznak — mindenfelé azt híresztelték, hogy a kormány lemondott s az országgyűlést Ó Felsége feloszlatta. Szerkesztőségünk telefonja is csengett szakadatlanul, tudakozódva a helyzetről. Természetesen a kíváncsiakat nem elégíthettük ki, mert egyáltalán nem történvén a koronatanácsban semmi különösebb dolog, budapesti szerkesztőségünk valami újat a politikai helyzetről nem telegrafálhatott. A szájról-szájra járó kormánybukási hírek csak vaklármának minősíthetők s legfeljebb azok hiztak tőle, kik szeretnék a helyzet így módon való megoldását.

— **Egy debreczeni ifju kitüntetés.** *Bosznay* Dezső a budapesti keleti akadémia növendéke városunk szülötte, szorgalmával egy 2400 ferintos állami ösztöndíjat nyert el. A doré fiatal ember az ösztöndíjat keleti utazásra kapta. A tavasszal indul el először Törökországba, majd Egyiptomba, szóval a keleti nagyobb városokba.

— **Szerenád.** A *Petőfi-dalkör* — tegnap este — kedves meglepetésben részesítette buzgó elnökét *Komlóssy* Arthur városi főjegyzőt nevenapja alkalmából szerenáddal lepték meg lakásán.

— **Hymen.** E hó 4-én tartotta meg eljegyzését *Harsányi* Lajos h. dorogi gyógyszerész *Ernst* Péter földbirtokos debreczeni lakos kedves és szeretetreméltó leányával *Irmával*.

— **A nőegyleti közvacsora** iránt napnap mellett fokozódik az érdeklődés s ma már bizvást elmondhatjuk, hogy a farsang legsikerültebb mulatsága lesz. Páratlan az a buzgóság és tevékenység, melyet a nőegyleti tagok, első sorban a választmány s mindenek felett a rendezőbizottság a mulatság erkölcsi és anyagi sikere érdekében kifejt. Rábeszélő édes szavak, ragyogó szemek, bájos mosolyok kit ne hódítanának meg a mulatságnak! Amit a hölgyek akarnak, ha közös erővel, szívből ukaarják annak sikerülni kell. Ezért sikerül a nőegyleti közvacsora, mely ma már ugyszólván az egész várost, különösen annak fiataloságát lázban tartja. Hiszen nem is messze van már, 5 nap mulva elkövetkezik s vele egy kellemes és szép este. A ki csak teheti, el ne mu-

lassza! A rendezőbizottság serényen, a legnagyobb tapintattal és körültekintéssel munkálkodik. Most minden gondját az egyes asztalok körül foglalatoskodó házi-asszonyok és felszolgáló kisasszonyok beosztása képezi. Oly ellenállhatatlan gárda lesz ez, melynek a mulatság sikere a legtöbbet fogja köszönni. Legközelebb közöljük a névsort. Előre is gondolhatják, hogy az nagyon szép lesz.

— **Közigazgatási bizottsági ülés a megyénél.**

Hajdúvármegye közigazgatási bizottsága ma d. e. *Degenfeld* József gróf főispán elnökleto mellett ülést tartott, melyen az egyes szakreferensek a megye múlt havi közigazgatási állapotáról számoltak be.

— **A népkönyha a csapó-utczai Kovács kaszárnyában a legáldásosabban működik.** Az étkezők száma nap nap mellett szaporodik. Különösen sokan vannak az iskolás gyermekek, naponként átlag 150—160. A frlnöttek száma is meghaladja az 50 et. Növekedésben van a fizető étkezők száma is, amin nem is lehet osodálkozni, mert 10 kr csekély díj mellett izletes, jó, nagy adag meleg ételt (rendszerint kétfé- lét) lehet kapni. Minthogy ez áldásos intézmény egyedül a nemesszívü emberbarátok áldozatkészségéből tartja ienn magát, isméteiten felhívjuk reá a közönségünk figyelmét.

— **A „Csekonai-Kör“ választmánya holnap d. u. 3 órakor a kör helyiségében tartja ez évben első ülését, melyre a tisztikar és választmányi tagokat ez uton ismét figye- meztetjük.**

— **Hangverseny a zenedében.** A debreczeni zenekedvelők köre január hó 13-án, pénteken rendezi második hang- versenyét a zenede dísztermében. E hang- verseny kiválóan érdekesnek ígérkezik, mert a műsoron három jeles művész neve szerepel: *Hubay Jenő, Lichtenstein Dóra* és *Székely Arnold*. A műsor ez:

1. Tartini. Ördögtrilla, sonáta. Elő- adja: *Hubay Jenő* tanár, hegedűművész.
2. Lully Bois épais (1684.) Arne. Merrily (régí angol dal). Előadja: *Lichtenstein Dóra* dalénekesnő.
3. Vieuxtemps. Réverie. *Hubay Bereuse*. *Hubay Mazurka* a moll Előadja: *Hubay Jenő*, tanár.
4. Chopin. Nocturne. Liszt. Magyar Rhapsodia 8. szám. Előadja: *Székely Arnold* zongora- művész.
5. Wieniawski. Souvenir de Moscou — orosz ábránd. Előadja: *Hubay Jenő* tanár.
6. Schubert. Am Grabe Anselmos. Schumann. Ich kann' s nicht fassen noch Glauben. *Bodó Alajos*. Ha meghalok, ha kivisznek a temetőbe. *Hubay*. Szomorúság a szívem szerelme. *Hubay*. Kis gyermek koromban. Előadja: *Lichtenstein Dóra*.
7. Csárdajelenetek. 10 szám. Előadja: *Hubay Jenő* tanár. A hangverseny este pontban 8 órakor kezdődik.

— **Férj és feleség.** Arról a *B. S.* nevü számalomraméltó emberről szól az ének, kit hajdan főhadnagyi rangjától fosztották meg kihágásai miatt s ki aztán végig próbált mindenféle hivatalt, irnokos kodott, volt körjegyző is, végre okiratha misításért két és fél évi börtönre ítélték. A nyáron feltételelesen szabadlábra helyez- t k, de ő féktelen bosszuságát nyomban feleségén töltötte ki s az embertelenség ben már egy alkalommal annyira is ment, hogy ártatlan feleségét a közkórház meg- figyelő osztályába vitette. mint a kin ő szerinte elmebetegség jelei mutatkoztak. Ujabbán ismét oly durván bánt a szeren- esétlen asszonnyal, hogy a rendőség beavatkozása vált szükségessé. Mire azon- ban a rendőség e durva embert a férji kötelességek és jogok illendőbb betölté- sére kényszerithette volna, szép szerivel elosont lakásáról, sőt hihetőleg Debre- czenből is, s most nyomát sem találják.

— **Az ipartestület ellenzői.** Kurucz Mik- lós és társai sehogysem akarnak belenyu- godni, hogy megalakult az ipartestület. Meg- próbáltak már mindent, hogy meghüsit- sák ezen üdvös intézmény létrejöttét. — Felebbeztek, miniszternél jártak, de siker nélkül, mert az ipartestület megalakult. Ez ellen is felebbeztek az elégedetlenek, de a miniszter ezt elutasította, felszólít- ván egyben a város közönségét, hogy vi- lágosítsák fel az ellenzőket az ipartestü- let üdvös czélja felől.

— **Vadászainkhoz.** Felkérjük azon olvasóin- kat, kik vadászni szoktak, legyenek szivesek bennünket értesíteni, hogy ismerik-e a *vad- kacsák* faja közt az ugynevezett *Kér-kacsát*. Állítólag a vadkacsa ez a faja a *Kösüly* part- ján, különösen Szoboszló körül ismeretes. Mivel az ornitologia ez által gazdagodnék, igen érdekes volna ezen kacsafaj részletes leírása. Különös ez *Szoboszló* vidékén vadászó olvasóinkat kérnénk a felvilágosításra. A szives értesítéseket kérjük a szerkesztőség czímére küldeni.

— **Változás az Arany Bikában.** Mil- lekker Lajos volt üzlet vezetőnk, tekin- tettel ezen minőségében szerzett érde- meire is az étteremnek és söresarnoknak saját számlájára leendő kezelésével bíz- tuk meg. Ennek közlésével egyuttal egyik helybeli lapnak a *Millekker Lajos* érdemeit egyébként helyesen kiemelö ama közlését is helyreigazítani kívánjuk, a mely szerint volt üzletvezetőnk társaságunknak ezentul albérlője lenne. Társaságunk egyéb ágai- nak vezetésére mint üzletvezetőt az eddig üzletvezető helyettesként működött *Szbieg- nevis János* urat bíztuk meg, a kinek kiváló szakismerete és pontossága az üzlet jóhírnevének emelésére teljes biztosítékul szolgál. Tisztelettel Debreczen 1898. január hó 7-én. Az arany Bika szálloda bérilő tár- saság.

— **A hortobágyi csárda új bérlői.** A híres hortobágyi csárdának a múlt évben *Szikszay Sándor* és neje voltak a bérlői és általános meglegedés volt tapasztal- ható ugy a közönség, mint a bérlők ré- széről. Most azonban családi körülmények miatt kénytelen *Szikszay Sándor* a bér- lettel megválni és átruházta a bérletet összes vendéglői felszerelésekkel egyutt *Horváth Károly* és neje *Györfly Mária* turkevei illetőségü vendéglősökre, kik új evtl kezdve már át is vették a kezelést. A városi tanács mai ülésében tárgyalta ez ügyet s *Király Gyula* tanácsnok javas- latára a bérlet átruházását engedélyezte s jóváhagyta. Kívánjuk, hogy az új bérlők épenoly jól tartsák fenn a csárda hírne- vet, mint elődjeik.

— **A Petőfi dalkör zászlója.** A Petőfi dalkör 1898. december hó 30 án tar- tott dalestélye alkalmából a zászlóalap javára a következő felülfizetések történtek:

- Henkal J. Ede 8 frt, Schmidt S. 2 frt, Kaeskovics Ivánné 3 frt, Borus Béla 1 frt 50, Ónody Mihályné 50 kr, Hegedüs István 50 kr, Sinay Ida 1 frt, Komlóssy Miklós 50 kr, Borus Ferenczné 1 frt, Kovács Ferenczné 1 frt, Beke Imre 2 frt 50 kr, Saska Ignác 50 kr, Mihalovics Gyula 1 frt, Rác Gábor 1 frt, Csath Esigmond 1 frt, Tapai Mihályné 50 kr, Komlóssy A thur 4 frt 82 kr, melyből 56 kr pecsédij és 2 frt 26 kr kárty comp. ado- mánya), Komlóssy Inréné 1 frt, Nyikos Janos 50 kr, Lukács Mariska 50 kr, Vesz- prémy Istvánné 50 kr, Farkas Ágostonné 50 kr, Vitártus Beniaminné 50 kr, Barcsay Istvánné 2 fri, Furman Lajos 1 frt, Darvasy Sándor honv. huszár őrmester 20 kr, Szöllössy János 50 kr, Szappanos Alajosné 50 kr, Fabián Ferencs 50 kr, Iklódy János 30 kr, Kovássy Gyuláné 2 frt, Mihalovits István 1 frt: — Összesen 41 frt 82 kr.

Eszerint az eddig gyűjtött és közölt összeggel 189 frt 20 krral egyutt a zászló- alap eddigi állása 231 frt 02 krt tesz ki. A kör e nemes czélját előmozdító szives adományokért, a dalkör választmánya nevében a legmélyebb köszönetemet, feje- zem ki. Debreczen 1899. január 7. Nagy Ferencz e. pénztárnok.

— **Templomrabló szobafestő.** A róm. kath. templom perselyét egy nap alatt kétszer törték fel és rabolták meg szent- ségtelen kezekkel. Tegnap tizenkilenc forintot vittek el belőle, ma reggel pedig tizenöt forint 22 krajczárt. A vakmerő betörő egy hosszú, erős vasszeggel vé- gezte nemtelen munkáját s talán tovább is folytatta volna, de ma reggel rajtave- szített a gonosz cselekedeten, mert *Luidl Henrik* harangozó nyakon csipte épen abban a pillanatban, midőn a felfeszített persely tartalmával el akart illanni. Az elvadult lelkü rabló *Horváth Zoltán* szo- bafestő tanonez volt. A központi rendőr- ségen azt vallotta, hogy a tegnapi rablást *Danisovszky Gyula* és *Varga Lajos* tár- saival követte el, míg ma reggel már csak saját kezére dolgozott. A vakmerő betörő további intézkedésig lezárattott. A múlt hetekben az izr. templom perselyét törték fel s elvitték a pént. Az előjáróság azon- ban mivel a kár biztosítás révén megtér- rült — jelentést nem tett. Ugylátszik hogy *Horváth* és társai rendszeresen üt- ték a templom perselyének kifosztását.

— **Az Erzsébet királyné ösztöndíj alapítványra** újabb adakozók: szalcsi ref. egyház 4 korona, Nagy Imre 1, Szöllösi Antal lelkész 10, Polareczky Ferencz 3, dr. Paku Imre 4, Rotter Gyula 2, beregi esperesi hivatal 12, Csernák István 4, Bakóczy János 10, Heykal J. Ede 3, Kiss Elek 10, szoboszlói ref. egy- ház 20, Soltész László 10, Zsigmond Sándor 5, Kovács Gyula 5, dr. Malatinszky József 4, Fekete Sándor 2, Szécsi Miklós 1, G. Tóth János 1, Káldi Imre 1, Zakar Sándor 1, Váczy Ferencz 1, Len- gyel Imre 6, Rác Gábor 1, Soós Mihály 1, Tőkés Zsigmond 1, Körner Béla 2, Veres Lajos 1, Padrah Sándor 6, Kerekes Kálmán 1, Hetey Ignác 2, dr. Kiss Sándor 2, Dorogi Lajos 2, Hermán Mihály 2, Domahidy Ferencz 2, dr. Fekete Sámuel 2, ifj. dr. Losonezy József 2, dr. Keresztszeghy Lajos 2, dr. Huresár Géza 2, Bölönyi László 2, Farkas Antal 10, Fésös András 1, Jakó Mihály 2, Kozma Zsigmond 2, Uray Géza 4, Erdélyi István 2, K. K. 2, Mikola község 20, Bogdán Lőrincz 20, Goosz Emánuel 2, Mikolai Kálmán 4, Némethy Gyula 2, Császy Antal 2, Hadady Gedeon 2, Kállay Mihály 1, Bodoky 2, Császy Bálint 2, Tóth Béla gyógyszerész Óesödről 6, egyháztag 20, köröstarcsai ref. egyház 10, ifj. Szabó János 4, Basa Bálint 2, hadházi ref. egyház 47, bakonszegi ref. egyház 33 kor. 60 fill ombodi ref. egyház 10 korona, Tabajdi Lajos 2, ifj. dr. Farkas Antal 1, Uray Gaspár 2, Szentiványi Károly 1, Keresz- tes Sándor 1, Losonezy József 1, Papp 1, Hermán Mihály 2, dr. Nagy Barna 2, Uray Géza 3, Kozma Zsigmond 1, Jakó Mihály 2, özv. Köpeczy Sámuelné 2, Bo- ros Ilona 1, Kerekes Géza 4, belényesi ref. egyház gyűjtése 10, ugrai ref. egyház gyűjtése 10, szováti ref. egyház gyűjtése. 14, kántorjánosi egyház és Segesvári Jó- zsef 6, Görömbei Péter 17, szováti ref. egyház 14, Sulyok István 2, Oláh Antal 4, Gulyás Lajos 2, dr. Pallagi Gyula 2, m.-szigeti ref. egyház 5, Alföldi Takaré- pénztár 100, Paksy József 10 korona, Benesik István 4 korona 40 fillér, Udvar- helyi Géza 50 korona, Bechert Manó 4, Nagy Ferencz 10, Dóczy Imre 20. Az idáig nyugtatott összeg 4360 korona 46 fillér. — A nemes czélt támogató kegyes adományokat legezelszerűbb Márk Endre kolleg. és egyházkerületi ügyész ur czi- mére (Debreczen ref. főiskola) küldeni.

— **A Zion hangversenye.** A Zion betegsegélyző egyesület ma este az Arany Bika disztermében hangversenyyel összekötött táncestet rendezett, melyen nagy számu közönség jelent meg. Ott láttuk *Degenfeld* József gróf főispánt is. Az estélyt Magyar testvérek nyitánya vezette be. Utána a hangverseny következett *Sebesi* B. Vilmos magyar népdalokat énekelt, zongorán *Kohn* Izsóné kísérte. Ugy a szép éneket, mint a kitünő zongorakíséretet megtapsolták. *Rosenberg* Ilonka, egy bájos fiatal leány lépett ezután a pódiumra Gaál ábrándját adta ele zongorán. A kisasszony művészi ihletségű bravuros játékát zajosan tapsolták. Nagy hatást keltett *Hajós* Mór néremek cimbalom játéka. Repülj feekémet adta elő. A sűrű tapsra még több dalt kellett eljátszania. Az estély fénypontja *Leopold* Francziska hatalmas éneke volt, melyet *Tóth* Árpád kísért zongorán. A közönség perczekig tartó frenetikus tapssal fejezte ki elismerését. *Kohn* Gézáné Mendelsohn tól játszott zongorán nagy tetszés mellett. *Sziklay* Miklós kuplékkal, *Szabó* Irma pedig monológgal emelték az est sikerét. Hangverseny után tánc volt. A bál ugy erkölcsileg, mint anyagilag fényesen sikerült.

— **Mükedvelő előadás.** Diszes és a maga nemében rég nem élvezett mükedvelői előadás készül városunkban, mely két estén át a színházban fog előadni: az ev. református főiskolában létesítendő „*Erzsébet királyné*“ ösztöndíj alapítvány és a Fröbel-gyermekkert céljaira. A nagyszabásúnak ígérkező mükedvelő-előadás ügyében kedden értekezlet tartatik, melyre vonatkozólag a következő meghívót küldték szét a kezdeményezők a közreműködő urhölgyekhez és urakhoz:

A debreczeni ref. főiskolában létesítendő *Erzsébet királyné* címét viselő alapítványi ösztöndíj, valamint a Fröbel-egylet gyermekkert céljaira szolgáló jótékony mükedvelői előadások rendezése tárgyában, a folyó évi január hó 10-én, kedden délelőtt pontban 11 órakor, a kollegium tanácstermében megtartandó értekezletre van szerencsénk szives megjelenését kérni. Debreczen, 1899. január 7-én. *Varga* Ferenczné, *Buzás* Elekne Márk Endre.

— **A gyógyszerészek irodalmi működése.** A *Gyógyszerészi Hetilap* most lépett harmincznyolczadik évfolyamába. Ezen szaklapot, mely a gyógyszerészi tudományok fejlődésének s a „Magyarországi Gyógyszerész-egyletnek“ hivatalos közlönye, felesleges a szakemberek különös figyelmébe ajánlanunk, mert fel kell tennünk, hogy ilyen hosszú idő alatt mindenki megismerhette és hasznos tartalmánál fogva nélkülözhetetlennek találta. Minket az érdekel közelebről, hogy a most megjelent 2. számban *Mihalovits* Jenő nevével is találkozunk „Az impleálás s annak szabályai“ című czikke alatt. Tisztán gyógyszerészi kezeléstről van szó, nem lévén módunkban ennek bővebb méltatásába bocsátkozni, csupán mint laikusoknak, jólesik azt a lelkiismeretesség, a szakma iránti rajongást és az emberszeretetet konstatálnunk, mely az egész tanulmányon végig vonul; e végből csupán az alábbi sorokat idézzük *Mihalovits* czikéből:

„... Már pedig ha valaki ilyenről, t. i. a *töltögetésről* — nem hall semmit, nem is lehet tőle jogosan követelni, hogy tudja s kövesse azt, jóllehet sokan, sőt mondhatnám mindenki azt hiszi

magáról, hogy ezen szabályokat tudja; én nem is kételkedem benne, de azt saját tapasztalataim alapján mondhatom, hogy követni vajmi kevesen követik, pedig ezen szabályok, melyek elismerem: első pillanatra egyszerűnek s csekélynek látszó dolgot tárgyalnak, a bennük foglaltak megszivvelése s követése utján bizonyára nem csekély mértékben elősegíthetik azt, hogy valakiből komoly, lelkiismeretes, a közegészség ügyét mindenkor szíven hordozó, embertársai javát nem csak azok pénzéért, de felebaráti szeretetből is szem előtt tartó jó gyógyszerész váljék, kiknél nem csak a garas, de a lelkiismeret is beszél, akiknél a diplománál nem a kutyabőr, de az ember a lényeg.“

A „Gyógyszerészi Hetilap“ megjelenik hetenkint egyszer. Előfizetés: egész évre 20 kor., félévre 10 kor. Gyógyszerész segédek, gyógyszerésztan hallgatók és gyakornokok az előfizetési árfelet fizetik. Főszerkesztő és laptulajdonos: *Id. Schédy* Sándor. Felelős szerkesztő: *dr. Varságh* Zoltán. Szerkesztőségi iroda: *Kerepesi* ut 22. sz., I. em.

— **Károlyi Ferencz gróf öngyilkossága.** Londonból jelentik, hogy *Károlyi* Ferencz grófot, a londoni osztrák magyar nagykövetség attasját, tegnap a Picadilly-streeten levő lakásában, halántékán lösebbel holtan találták meg. Kétségtelen, hogy a gróf öngyilkos lett. A szobaleány csak tompa zuhanást hallott, mire a komornyik be ment a fiatal gróf szobájába, hogy megnézzé, mi történt, de urát akkor már halva találta. *Károlyi* Ferencz még csak huszonnégy éves volt. A budapesti egyetemen végezte el a jogot s juris doktor lett. Előbb Bécsben a külügyminiszteriumban szolgált, azután a pétervári, majd a londoni osztrák-magyar nagykövetséghez volt beosztva fizetés nélküli attaséjának. A ki csak ismerte, nagyon szerette a kedves, szives modoru fiatal grófot. Eleinte tévesen azt hitték, hogy *Károlyi* gróf szerelmi bánat miatt lőtte agyon magát, mert a holttest közelében levő asztalkán egy női arczkép is volt, de kitünt, hogy ez egy rokona arczképe, mely más arczképekkel együtt mindig ott szokott lenni. A gróf öngyilkosságának oka gyógyíthatatlan tüdőbaja volt. A gróf tényleg nagyon lefogyott, beteges arczsine volt és azt képzelte, hogy *Basedow*-féle betegségben szenved. Utóbbi időben többször mondta környezetének, hogy az ő élete már vége felé jár, de öngyilkossági szándékát senki sem sejtette. Tegnap este a szokottnál korábban tért haza és komornyikja kérdésére, hogy a souperhez nem akar-e még átöltözködni, nemmel felelt. Később pár levelet adott át a komornyiknak, hogy vigye a postára. Ezek bucsulevelei voltak. Mire a komornyik visszatért, urát már halva találta. A levelek egyike a nagykövetségben levő *Mensdorf* grófnak szolt, a kit az öngyilkos legutolsó intézkedései végrehajtásával bizott meg. *Károlyi* Tibor grófot táviratban értesítették fia haláláról. Az apát hétfőre az öngyilkos gróf legközelebbi rokonaival idevárják. A holttestet, melyet a lakáson fölbontoztak, bebalzsamozták és aztán a szalonban magyar diszruhában ravatalra helyezik.

— **Századvégi szakácsnő.** Berlinben történt ez az érdekes kis história, a mely jellemzi a fin de siècle szellemét. Egy urnő ugyancsak Berlinben lakó szüleinél akarta tölteni a Szilveszter-estét. A két kis gyermeke azonban épen beteg volt és így csak nagynehezen tudta magát az orvos megnyugtatóására elhatározni, hogy távozzék hazulról. Előbb gondosan elaltatta a gyermekeket, rábizta őket a szakácsnő felügyeletére és elment a szüleihez. Nagy társaság volt ott és vidám kedély-

lyel vacsoráltak. Öt perczel tizenkét óra előtt sürgönyt hoztak az urnőnek a nevére. Rémülve bontotta fel a fiatal asszony a táviratot. Attól remegett, hogy gyermekeinek súlyos rosszulletéről vesz berne hirt. A mint gyorsan végig futott az egy két soron, komorsága eltűnt arczáról, jókedvűen kezdett nevetni és a következő szavakat olvasta föl a társaságnak: „Idejekorán tudatom Nagysáddal, hogy január 15-ikén kilépek a szolgálathól. Minna.“ A szakácsnő sürgönye volt, a ki e szokatlan uton még „idejekorán“ sietett fölmondani, t. i. január elseje előtt, hogy 15-én már távozhasson. A bejelentés általános derűtséget keltett, a felmondást elfogadták. De ezt már nem táviratilag adták tudtára a szakácsnénak.

— **Köszönet nyilváníítás.** Hálás szívvel mondok köszönetet egy városi dalegyletnek, mint az iparos-dalkörnek, valamint a nagyközönségnek is, hogy szeretett nőm végtisztességtételén megjelentek és részvétükkel enyhítették mély bánatomat. — Debreczen, 1899. január 9. Tisztelettel *Bódogh* Gyula.

— **Adakezés.** A népkonyhára e héten következő adományok folytak be: *Boczko* Sámuel 10 frt, *Stegmüller* Árpád 3 frt, ifj. *Szöke* János 2 frt, öz. *Szöke* Jánosné 2 frt, *Fráter* Erzsébet 1 frt, öz. *Kálmán* Józsefné 70 kr., *N. N.* 10 kr., *Kelemen* Gáborné 1 zsák krumpli, öz. *Szentpéteri* Ferenczné 1 frt, öz. *Berger* Henrikné 2 frt.

Nyilatkezet.

A következő sorok közlésére kéréstünk fel:

Az ipartestület előjáróságának a jegyzőválasztás tárgyában megejtett szavazásával ezen kérdést befejezettnek tekinttem és tekintem most is azon urakkal szemben, akiket a törvény, a felsőbb hatóság és a testület alapszabályai a választói joggal vagy a választás kérdéséhez való hozzászólási jogosultsággal felruháltak, mert alkotmányos érzelmeim tiltják, hogy eljárásukat bírálat tárgyává tegyem, igaz szabadelvű meggyőződéseim és gondolkodásom pedig arra ösztönöznek, hogy sérelmi politikát ne valljak, mint amint nem vallottam a multban, és nem fogok vallani a jövőben sem.

Nem is szólalnék fel, ha az ipartestület igen tisztelt Elnöke az ellenem elfoglalt álláspontját nyilvánosan, mindenki által hallhatóan a következőkkel nem indokolná:

1-ször: Hogy én az ő foglalkozásáról dehonestálólág nyilatkoztam.

2-ször: Hogy meg kellett mutatni, hogy ezen állást nem a felsőbb helyről jövő nyomás szerint, mint amint én gondoltam — kellett betölteni.

3-ször: Mert én ugy sem dolgoztam volna, és az én munkámat is neki kellett végeznie.

Engedje még igen tisztelt Elnök ur, hogy ezen vád pontjaira ugyan így nyilvánosan nyilatkozzam.

1-ször: Én az egész korteskedés alatt sem Önről, akiről sehogysem tudtam, hogy milyen párti, sem az ellenfeleimről soha senki előtt egy hajszálnyi sértő vagy dehonestáló szót nem használtam, mert ha érveim nincsenek, ezt a módot tartom a korteskedés legneveletlenebb és legaljasabb fegyverének, aki tehát Önt így informálta az legalább is hazudott.

2-ször: Én miután, — volt szives akkor Elnök ur, mikor az alapszabályokat a magas ministerium jóvá nem hagyta, — az iparoskörben tartott értekezletre meghívni jogosan gondoltam, hogy nem veszi rossz néven, ha a jegyzői állásra pályázom, amint tettem is.

és nagyon természetes, hogy első kötelességemnek tartottam az iparhatóságnál és Önénél is bemutatkozni, az iparhatóság feje és az iparhatósági biztos ur ki is jelentették, hogy ők tudomásul veszik hogy pályázom, de hivatalos állásuk tiltja, hogy az iparhatóság önkormányzati jogát, ha az a törvényes korlátok közt mozog, ők dirigálják, amely választ a legnagyobb megnyugvással vettem tudomásul, mivel tudtam, hogy ez csakis így lehet, más magasabb állású férfiaknál én személyesen nem voltam, ha érdekemben szóltak valamit, ezzel csak örök hála köteleztek.

A harmadik pontra csak annyit válaszolok, hogy én tizenöt évi közhivatalnokoskodásom alatt három főispán ellenőrzése alatt szolgáltam anélkül, hogy hivatalos mulasztás vagy hanyagságért csak a legkisebb rendbűnséggel sújtattam vagy megrovással illettem volna.

Ezeket tartottam szükségesnek a magam és mások reputációja érdekében elmondani, azon kijelentéssel, hogy Elnök urral ezen küzdelemben, ha nem is egyesülhettünk, de azt hiszem, hogy ezen körülmény nem gátolja azt, hogy szeretett hazánk érdekében a közügyek terén a szabádelvű eszmék fejlesztéséért egy táborban harcoljunk.

Debreczen, 1899. január 7.

Fittler Jenő.

Irodalom és művészet

*** Az asszony bolondja.** E cím alatt jelent meg a budapesti Sachs és Pollák cég kiadásában Pierre Louys n, az Aphrodite világhírű szerzőjének, legújabb szenzációs regénye a: La femme et le pantin. Az asszony bolondja azt a mindnyájunk által ismert tyipust örökíti meg, ki erkölcsileg és fizikailag csak úgy, mint anyagilag ruínálja magát egy bármily jelentéktelen szoknyáért. A regény hőse egy párisi roué, a ki egy még gyermek spanyol tánczosnó után bekalandozza az pyraëneusi felszigetet. A regény fordítását dr. Rózsa Géza, az Aphrodite és Prévost összes műveinek elismert tollu fordítója végezte. A kiállításában is előkelő regény minden könyvesboltban kapható 1 frtért.

CSARNOK.

Harcz a szerelemért.

Regény három kötetben.

— Fordította: **Váradi Ödön.** —

(Folytatás.) 60.

VIII.

Sunbridgében.

A nap már leáldozott, mikor Sir Henry Selton száműzetésbe ment, neje Sunbridge kis állomásán látta magát.

Magában a kis városban, különösen a fürdői szezon alatt, 4 hónapig egy évben, igen élénk, tarka s mozgalmas élet uralkodott. A többi időben Sunbridge lakosainak egyéb dolguk nem volt, mint elhagyatott üzletök ajtaja mögött állni, vagy a tengerparton sétálni.

Stirling Richard, ki mostantól fogva történetünkben szintén szerepelni fog, egyetlen fia volt egy kereskedőnek, kinek kivételesen sikerült a vidéken szép vagyont szerezni.

Fia, tizenkilenc éves korában az életet kissé unalmasnak találta, azért beállott katonának.

Atyja beleegyezett s meg volt győződve, hogy egy pár év alatt ki lesz elégitve fiának tettvégya s az majd boldogan visszatérve, boldogan éli itt napjait.

Igaza volt agg atyjának.

Három évi szolgálata Indiában kigyógyította őt kalandvágyából s megsebesülés következtében, melylyel egy vad törzssel való küzdelemben kapott, szabadságot.

Visszatért honába s itt hat hónappal később megházasodott. Még atyja maga rendezte be üzletét.

Richardot nemsokára mindenütt megkedvelték. Udvarias, szerény férfi volt, esinos megjelenéssel. Atyja egész üzletét vásárolt meg számára s örömmel nézte, hogy fia mint buzgólkodik ezélt érné az üzlettel.

Azóta már közel nyolcz év telt el, mikor Miriám jött felkeresni a gyermeket.

Mr. Stirlingnek igen kellemes helyzetű háza volt, melynek ajtaját egy leány cseléd kinyitotta, kezén egy nevető csecsemővel.

Mielőtt még Miriám valamit mondhatott volna, már hallotta más gyermekek zaját, kik a szomszéd szobában játszottak.

— Itthon van Mr. Stirling? kérdé.

— Igen, madame. Tessék belépni.

Mr. Stirling maga jött a nyitott ajtóba és egy virágzó szép kis fiu ugrált mellette be lehetett látni a szobába.

A kályhánál egy fiatal asszony ült. Ölébe egy körülbelül három éves leánykával és mellette a szőnyegen játszott a bábuval s egyéb apróságokkal a negyedik gyermek egy sötéthaju, szurokszemű, hat éves leányka.

Miriám minden szó nélkül Mr. Stirling mellett oda tolakodott a kicsikéhez, térdre esett előtte s karjaiba zárta forró öleléssel.

— Igen ez az én gyermekem, mondá esendesen s reszkette. Születése órája óta nem láttam ugyan, de azért ez az én gyermekem, érzem. — Oh, nevez anyádnak!

Az első könnyek, melyek Miriám büszke szemében fénylettek, mióta szorongatása megkezdődött, most bőségesen folytak s Stirling és neje esendőséget parancsoltak a többi gyermeknek, hogy ne zavartassék ez ünnepies pillanat.

A hosszú hallgatás alatt, mely most bekövetkezett, nem vette le Miriám szemét leányáról. Az enyelgést s talán az egyszerű természetességét is követve, a kicsinyke átkarolta Miriám nyakát.

— Önök ezt különösnek fogják tartani, mondá végre Laly Selton de nem kételkedhetnek az igazságban. Látják, hogy a gyermek az enyém.

— Valóban bámulatosan hasonlít önhöz Madame, mondá Richard Stirling, de ezt még sem tudom azzal összeegyeztetni, a mit Mrs. Digby nekem mondott.

— Sokáig volt önnel?
— Alig pár hónapig.
— S kit nevezett ő meg a gyermek anyjának?

— Önmagát.
— Önmagát, — ismétlé meglepetve Miriám.

— Akkor is csodálatosnak tűnt ez fel előttem — jegyzé meg Stirling. — Az őrnagy már 8 hónapja meghalt, azonban Mrs. Digby azt mondta, hogy újból férjhez ment s második férje gonoszul elhagyta.

— Tudod Richard még, mit mondtam akkor neked? — kérdé a nő.

— Igen, azt mondta el, Miss Bond szőke, a gyermeke ellenben úgy néz ki, mint egy kis cigány leány s annálfogva lehetetlen a dolgot valójában átlátni.

— Mrs. Digby haragudott e gyermek születése miatt — mondá Miriám — ő s nagynéném. Miss Bond, eddig eltitkolták előttem. Nézzen reánk s mondja, van-e még további bizonyítékokra szüksége?

— Mi abban, a mit ön mond, a legkevésbé sem kételkedünk, mondá Stirling, — most már az a kérdés: Mit tegyünk? A gyermek reánk van bízva, Mrs. Digby fizetett érte tartásdíjat s ha ha ön elvinné, ebből nagy baj kerekednék számomra.

— Nem óhajtom, most leányomat magammal vinni, viszonzá nevetve — meg vagyok győződve, hogy önök nagyon nyájask iránta.

(Folyt. köv.)

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyószám 100. Bérlet szám 82 „A“

Ma, hetfőn 1899. január 9-én.

TRILBY.

Színmű 4 felvonásban.

SZEMÉLYEK:

Trilby O'Ferral	— — —	Halmi Margit
Talbot Wynne (Taffy)	— — —	Bartha István
Alex. Aleister (Sandy)	— — —	Tanay F.
William Bagot (Billy)	— — —	Székely S.
Rochemartel (L' Zouzon)	— — —	Karacs Imre
Tn. De La farce (Dodor)	— — —	Szentcs János
Svengali	— — —	Komjáthy J.
Geckó	— — —	Rubos Árpád
Vinardné, házmesterné	— — —	Kiss Irén
Autony	— — —	Csáky F.
Lorimer	— — —	Serfőzy Gy.
Thomas Bagot	— — —	Sziklay M.
Mistres Bagot	— — —	F. Csizváhy
Kaw, színigazgató	— — —	Fenyéry Mór

Holnap, kedden január 10-én:

A kikapós patikárius.

Bohózat 4 felvonásban.

Kiadó és táptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**

Főmunkatárs: **Ujlaki Antal.**

Fővárosi szerkesztőségünk:

(szerkesztő: **Kéry Gyula**)

Budapesten, Üllői-ut 70. I. emelet 13.

Telefon: 59 - 14.

valamint fekete fehér és szines Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, koczkázott, mintázott és damaszt stb. (mintegy 240 különböző fajta és 2000 különböző szín és árnyalatban stb.)

Ruhák s blousokra a gyárból! Privát fogyasztóknak postabér-, vámmentesen s házhoz szállítva.

Minták postafordultával.

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Selyem-damasztok 75 krtól

14 frt 65 krig méterenkint és selyem-brocatok saját gyárainkból **Henneberg G. selyemgyári, Zürichben**

(os. és kir. udvari szállító.)

Bérekcsik dijszabályzata.

	Két	Egy
	lóra	lóra
I. Napszamra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	6	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	40	30
Háromnegyed órára	30	45
Egy egész órára	30	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órán túl félóra vagy kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélküli a város körzónán belüli	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetőeknél (vallaskülönbőség nélkül), ha a végzettség a templomban történik	2	1 40
A temetőbe ki és vissza	1 20	80
A színházba menet	60	40
A színházból jövet	80	60
Bármely vasúti indítás vagy rakárhoz nappal menet vagy jövet kézi tászkával	50	30
Éjjeli menet vagy jövet kézi tászkával	80	60
A kocsis mellé elhelyezett minden darab málna után 10 kr. jár		
A korcsolyázó vagy csónakázó téhoz, csukorgyár, légszeggyár, kertészeti egyesület és gőzmalomhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldébe, menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	1	70
Minden következő órára	60	40
Külise barom- és lovasártra oda és vissza egy órai várakozással	1 20	90
Minden következő órára	40	30
A katonai lakóhelyhez és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	80	60
Minden további órára	40	30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítatnak.

Eladó birtok.

Nagybánya város határának „Rákos“ dűlőjében levő s a várostól 3 kilométer távolságra fekvő 140 kat. hold tagosított **birtok**, melyet egy új országot metsz ketté, kedvező feltételek mellett örök áron **eladó**, esetleg **bérbe kiadó**. — Értesítést Nagybányán az Uj-utczában 397. házszám alatt lakó birtoktulajdonos és Debreczenben a kiadóhivatal ad.

Meghívás.

A „Hajdumegyei takarékpénztár“

1899. január 22-én délelőtt 10 órakor, Hajdu-Szoboszlón, saját

helyiségében

rendes közgyűlést

tart, melyre a részvényesek tisztelettel meghívattak.

Tárgyak:

1. Az 1898. évi zárszámadás, mérleg, igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentés, a nyereség felosztására vonatkozó javaslattal és a felmentvény megadása.
2. Jelentés a városház és Batthyány-utczabeli ingatlanok megvételéről és a tervezett házépítésről.
3. A felügyelő-bizottságban haláloset folytán megüresedett két tagsági hely betöltése
4. Az elősorolt tárgyakkal összefüggésben levő, a közgyűlés előtt legalább három nappal az igazgatósághoz beadott indítványok.

A mérleg és az összes számadások, az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentésével folyó hó 8-tól kezdve az intézet helyiségében, a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Figyelmeztetnek a t. részvényesek, hogy az alapszabályok értelmében a közgyűlésen csak azon részvényesek gyakorolhatják az őket megillető jogokat, a kik részvényeiket a le nem járt szelvényekkel a közgyűlés előtt három nappal az intézet vagy a fióktelepek pénztáránál letéteményezik.

Kelt H.-Szoboszlón, 1899. január 1-én.

19-3-2

Az igazgatóság.

Civis Naptár

megjelent. Ez a kalendárium rendkívül érdekes tartalommal, számos szép képpel bir. A czimtár az idén ismét terjedelmesebb.

Kapható a Csokonai-nyomda és kiadó-részvénytársaságnál, minden könyvkereskedésben és tőzsdében példányonként

36, bekötve 46 krajczárért

Népszerű naptárunkat, mely immár közszükségletet képez, feleslegesnek tartjuk hangzatos frázisokkal agyondicsérni. Tény az, hogy a naptárt évről-évre bővítjük s hogy mindenképen városunk és a vidék érdekeit szolgáljuk vele.